

prima instanță: V. Burduh
instanța de apel: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

dosarul nr. 2ra-1976/17

ÎNCHEIERE

8 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Botezatu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vilocomstil” și Societății cu Răspundere Limitată „Activus-Auto” cu privire la repararea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 2 decembrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 23 iulie 2015, Ion Botezatu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vilocomstil” și SRL „Activus-Auto” cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 ianuarie 2015, pe teritoriul ÎM „Energogazpurificare” SRL, din mun. Chișinău str. Meșterul Manole 14, închiriat de către SRL „Activus-Auto”, s-a produs un incendiu cu implicarea mijloacelor de transport de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare XXXXX, „Volvo” cu numărul de înmatriculare XXXXX, „Ford Explorer” cu numărul de înmatriculare XXXXX și „Mercedes Sprinter” cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Indică că potrivit încheierilor Inspectoratului de Poliție Ciocana, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2015 și 5 februarie 2015, incendiul a fost determinat de producerea unui scurt circuit în panoul de bord al automobilului de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, în partea stângă unde este amplasat echipamentul electric. Flăcările izbucnite s-au extins și asupra automobilelor de model „Volvo” cu numărul de înmatriculare XXXXX, „Ford Explorer” cu numărul de înmatriculare XXXXX și „Mercedes Sprinter” cu

numărul de înmatriculare XXXXX, parcate în preajma automobilului de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Susține că în urma examinării cazului, s-a stabilit că mijlocul de transport de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare XXXXX aparține SRL „Vilocomstil”.

Notează că la 23 februarie 2015, după cercetarea circumstanțelor și stabilirea cauzelor producerii incendiului, având intenția soluționării pe cale extrajudiciară a litigiului, a înaintat o notificare în adresa părților, prin care le-a solicitat achitarea costului de piață a autoturismului de model „Ford Explorer”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, în sumă de 3900 Euro.

Relatează că de la înaintarea notificării și până în prezent SRL „Vilocomstil” și SRL „Activus-Auto” nu au întreprins careva măsuri în vederea satisfacerii cerințelor înaintate, dând dovadă de indiferență și rea-credință.

Indică că în urma supunerii mijlocului de transport de model „Ford Explorer”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, expertizei tehnice s-a stabilit că costul reconstrucției automobilului conform datelor programei Repair Estimate constituie 4900,40 euro, iar costul mediu de piață a unui automobil analogic, este de la 4600 euro, și că conform tehnologiei de reconstrucție a autovehiculelor avariate, automobilul „Ford Explorer”, cu numărul de înmatriculare XXXXX nu este rațional de reparat, deoarece valoarea cheltuielilor depășește valoarea medie de piață a unui automobil analogic.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 12, 94, 96, 166, 167, 174, 175 alin. (1), 177, 178 CPC, art. 14, 1410, 1416, 1429 Cod civil, Protocolul nr. 1 art. 1 CEDO.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la SRL „Vilocomstil” și SRL „Activus-Auto” în beneficiul lui suma de 3900 euro, cu titlu de prejudiciu material rezultat din deteriorarea totală prin incendiu a mijlocului de transport de model „Ford Explorer” cu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 1994 și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 19 mai 2016, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu CA „Aliance Insurance Group” SRL.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 4 octombrie 2016, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM „Energogazpurificare” SRL.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 2 decembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost anulată măsura de asigurare a acțiunii sub formă de sechestră aplicată prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 27 iulie 2015, asupra bunurilor mobile și imobile, care aparțin cu drept de proprietate SRL „Vilocomstil” și SRL „Activus-Auto”, în limita valorii acțiunii de 3900 euro.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore și menținută hotărârea primei instanțe.

La 24 august 2017, Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le neîntemeiate.

Având în vedere prevederile art. 14, 1410, 1429 Cod civil, pct. 7 și pct. 32 din Hotărârea Guvernului nr. 1159 din 24 octombrie 2007 cu privire la aprobarea Reglementării tehnice „Reguli generale de apărare împotriva incendiilor în Republica Moldova” RT DSE 1.01-2005, consideră că SRL „Vilocomstil” și SRL „Activus-Auto” aveau obligația de a-i repara prejudiciul.

Menționează că automobilul lui, de model „Ford Explorer” se afla în așteptare la reparație la SRL „Activus-Auto”, fiind transmis spre păstrare, prin predarea cheilor automobilului, fapt ce demonstrează că bunul nu era parcat, dar era predat spre reparație.

Susține că SRL „Activus-Auto” a intrat în posesia automobilului, iar motivul invocat de către intimat că nu au încheiat careva acte juridice, consideră că ține de activitatea neglijentă a agentului economic, care nu întocmește actele necesare conform legislației.

Relevă că pe lângă faptul că automobilul de model „Ford Explorer” a fost transmis la reparație SRL „Activus-Auto”, care era obligat să-l mențină în stare bună, SRL „Activus-Auto” avea obligația și să-i asigure apărarea împotriva incendiilor.

Explică că prin actele constatatoare ale organelor abilitate și anume a Direcției Serviciu Pompieri Ciocana, cât și a Inspectoratului de Poliție Ciocana mun. Chișinău, a fost stabilit că incendiu a izbucnit de la mijlocul de transport model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce aparține SRL „Vilocomstil”.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să aplice prevederile legale cu privire la obligația solidară a SRL „Vilocomstil” și SRL „Activus-Auto” de a-i repara prejudiciu material, în rezultatul izbucnirii incendiului la data de 22 ianuarie 2015 asupra automobilului de model „Ford Explorer” cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Obiectează că instanțele de judecată ierarhic inferioare au omis să aplice legea care trebuia să fie aplicată, ignorând și prevederile art. 1416 alin. (2) Cod civil.

Invocă că concluziile instanței de apel și ale primei instanțe sunt în contradicție cu materialele și circumstanțele cauzei și că aprecierea arbitrară a probelor prin faptul omiterii reflectării sale a motivelor și concluziilor cu privire la admiterea unor probe și respingerea altora, au condus la adoptarea unei soluții eronate în prezența speței.

La 3 noiembrie 2017, SRL „Vilocomstil” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 iunie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 60 vol. II), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ion Botezatu, reprezentat de avocatul Eduard Digore se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță